

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010057
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3619010057.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2019 prejednal odvolanie obžalovaného

V. K.,

nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom W. - M. A., A. XX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/21/2019 zo dňa 22. mája 2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný V. K. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného v čase spáchania činu, pretože dňa 27.07.2017 v čase o 12:24 hod. v Partizánskom na N. ceste č. XXXX/XXX, v predajni Tesco odcudzil spolu 5 ks osviežovačov vzduchu zn. AMBI PUR v hodnote 4,99 €/kus takým spôsobom, že v predajni odstránil roztrhnutím ochranný obal z tohto tovaru, následne si tento tovar vložil do vrečka svojej bundy a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR a.s., so sídlom Bratislava škodu vo výške 24,95 €, a skutok spáchal napriek tomu, že bol dňa 26.05.2017 rozhodnutím Okresného úradu Nitra pod č.: OU-NR-OVVS2-2017/016168, právoplatným dňa 27.06.2017, postihnutý pokutou v sume 70 € za spáchanie drobnej krádeže - priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a čin spáchal, hoci bol dňa 19.10.2016 rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/62/2016, právoplatným dňa 19.10.2016 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m), 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a. s., Bratislava škodu vo výške 24,95 €.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Obžalovaný poukázal na to, že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval. V jeho prípade malo dôjsť k zrušeniu trestu, ktorý práve

vykonáva a mal mu byť uložený jeden úhrnný trest. Taktiež navrhol, aby bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v ktorom v súčasnosti vykonáva trest. Taktiež obhajca namietal neprímeranú prísnosť trestu. Uviedol, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/62/2016, právoplatným dňa 19.10.2016 odsúdený pre prečin krádeže, pričom tu uložený trest považuje obhajca za dostatočný z hľadiska generálnej aj individuálnej prevencie. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa s tým, aby odvolací súd sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že podľa § 43 Tr. zák. upustí od uloženia ďalšieho trestu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaním napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Obžalovaný V. K. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorý trestu mu bol pôvodne uložený ako trest podmienený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/101/2014 zo dňa 28.7.2014 (schválená dohoda o vine a treste) pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 Tr. zák. a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný doposiaľ nevykonal ani trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/62/2016 zo dňa 19.10.2016 (schválená dohoda o vine a treste) tiež za prečin krádeže.

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný V. K. má sklony k páchaniu trestnej činnosti majetkového charakteru - najmä krádeží (rovnako majetkových priestupkov). Súčasne z vyššie uvedených odsudzujúcich rozsudkov vyplýva, že uložené alternatívne - výchovné tresty nespojené s obmedzením osobnej slobody nesplnili svoj účel.

V tejto veci prejednávanej trestnej činnosti prečinu krádeže sa obžalovaný dopustil dňa 27.7.2017 jednak v skúšobnej dobe (posledný deň) vyššie uvedeného podmieneného odsúdenia, ako aj v dobe, kedy mal vykonávať trest povinnej práce. Za tejto situácie dobrodenie zákona v podobe upustenia od ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák. neprichádzalo do úvahy, pretože trest uložený skorším rozsudkom nemožno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný. Obžalovaný svojím ďalším spáchaním krádeže preukázal, že výchovné prostriedky na jeho nápravu nie sú dostatočné.

Obžalovaným uvádzané skutočnosti o priznaní sa, oľutovaní trestnej činnosti, urobenia vyhlásenia na hlavnom pojednávaní, súd zohľadnil v uložení trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, keď inak by prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody pri hornej hranici upravenej trestnej sadzby odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (prevaha poľahčujúcich okolností), ktorá je 26 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne preto v žiadnom prípade nemožno považovať za neprímerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd neprisvedčil obžalovanému ani pokiaľ ide o jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutočnosť, že obžalovaný v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nie je v tomto smere rozhodujúca, pričom aj súd prvého stupňa poukázal na to, že obžalovaný mal aj v súčasnom výkone trestu odňatia slobody nedostatky, za ktoré bol disciplinárne potrestaný. Pre zaradenie obžalovaného do ústavu s prísnejším stupňom stráženia boli splnené podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním dňa 27.7.2017 prečinu krádeže vo výkone trestu odňatia

slobody (dňa 4.9.2009 podmiennečne prepustený) za úmyselný trestný čin - trestný rozkaz Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T/20/2008 zo dňa 13.12.2007.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.